

ли употреблявате силът ѝ, което сте привели отъ не-
бето? ни юдна отъ васъ не прѣмысли зада обдари
Грозданкъ съ добро сърдце и съ благодѣтелни на-
клонности. Азъ щѣ ся потрудѣ да исцѣрп злото,
което ѝ направихте: азъ заповѣдвамъ да бѫде нѣма
до дваесетътъ годинъ на възрастътъ си; благодарене
Богу, че ми даде силъ да ѝ завържъ съвѣршенно язы-
ка за да нехоротува!“ Въ сѫщо врѣме, орисницата
изчезна, и остави башата и майкътъ на Грозданкъ
въ най-голѣмо отчаяніе на свѣта, защото немаше за
тѣхъ по-скърбно, освенъ да имѣтъ нѣмо момиче.
Между туй Грозданка постанваше дражестна; тя ся
силеше да продума когато стана на двѣ години, и ся
виждаше, чрѣзъ нейнътѣ малки тѣлодвиженія, че
разбираще сичко, ѩо ѝ ся говореше, и че умираше отъ
напинаніе за да отговори. Дадохъ ѝ разны учители, и
тя ся учеше съ юдинъ голѣмъ бѣрзост. Тя бѣше тол-
ко разумна, ѩото, чрѣзъ киманіе на рѣцѣтъ си, даваше
на майкъ си да разбере сичко, което бѣше видѣ-
ла или чула. Изъ първенъ край ся гудехъ за туй; но
баша ѝ, който бѣше юдинъ чувствителенъ человѣкъ,
рѣче на женъ си: „Мила жено! вѣй ще навыкнете
на лошо Грозданкъ; тя ю юдна малка шпionка. Що
ны ю грыжа да знаемъ сичко, ѩо ся върши по града?
ней ся никой неповѣрява, защото тя ю дѣте, и знаѣтъ,
че тя неможе да хоротува, а тя ви казва сичко ѩо
чуе: трѣбва да ю поправимъ отъ тази погрѣшкѣ;
нема нищо по-лошово отъ да бѫде гласоносителка
(музавирка).“

Майката, която обожаваше Грозданка, и която
бѣше естественно любопытна, каза на мѣжа си, че
той не общаше туй сирото дѣтенце, защото бѣше
нѣмо; че то бѣше почти доста злочесто чрѣзъ него-